

Sygn. akt II Kop 75/14

POSTANOWIENIE

Dnia, 16 stycznia 2015 r.

Sąd Okręgowy w Elblągu Wydział II Karny w składzie

Przewodniczący: SSO Marek Omelan

Protokolant: st. sekr. sąd. Kamila Kajut

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Elblągu J. Adamowskiego

po rozpoznaniu w sprawie **P. A. (1)**

skazanego na karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 20 listopada 2012 r., sygn. akt II K 868/12

z wniosku Ministra Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej

w przedmiocie dopuszczalności przekazania orzeczenia do wykonania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec

na podstawie art. 611a § 1 k.p.k., art. 611b § 2 k.p.k. a contrario, art. 611 e k.p.k. w zw. z art. 2 Protokołu Dodatkowego do Konwencji o przekazywaniu osób skazanych sporządzonego w Strasburgu w dniu 18.12.1997 r. (Dz.U. z 2000 r., Nr 43, poz. 490) i art. 2 ust. 2, art. 3 ust. 1 Konwencji o przekazywaniu osób skazanych sporządzonej w Strasburgu dnia 21 marca 1983 r. (Dz.U. z 1995r., Nr 51, poz. 279-280)

p o s t a n o w i a

1. stwierdzić prawną dopuszczalność przekazania do wykonania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec z reszty z pozostałej do odbycia kary 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 20 listopada 2012 r., w sprawie o sygnaturze akt II K 868/12 wobec obywatela polskiego i niemieckiego **P. A. (1), syna W. i A. z domu S., urodzonego (...) w O.**,
2. zasądzić od Skarbu Państwa na rzecz adw. C. W. kwotę 240,00 zł. (dwieście czterdzieści zł) plus VAT z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skazanemu z urzędu.

UZASADNIENIE

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 868/12 P. A. (2) został prawomocnie skazany za czyny polegające na: znęcaniu się i pozbawieniu człowieka wolności (art. 207 § 1 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.), uporczywym nękanii, zmuszaniu innej osoby do określonego zachowania, uszkodzeniu rzeczy i pozbawieniu człowieka wolności – popełnione w warunkach czynu ciągłego (art. 190a § 1 k.k. w zb. z art. 191 § 1 k.k. w zb. z art. 288 § 1 k.k. w zb. z art. 189 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.), zgwałceniu i naruszeniu czynności narządu ciała na czas trwający nie dłużej niż 7 dni (art. 197 § 1 k.k. w zb. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.) na karę łączną 2 (dwóch) lat i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności. Na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności Sąd zaliczył skazanemu okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie od dnia 20 kwietnia 2012 r. do dnia 20 listopada 2012 r. (akta II K 868/12 SR Ostróda).

Postanowieniem z dnia 27 grudnia 2012 r. Sąd Rejonowy w Ostródzie odroczył skazanemu P. A. (1) wykonanie powyższej kary na okres 10 (dziesięciu) miesięcy, to jest do dnia 27 października 2013 r. (postanowienie, k. 12, akt wykonawczych o sygnaturze WP 343/12).

Po upływie okresu odroczenia skazany nie stawiał się dobrowolnie do zakładu karnego, a doprowadzenie go przez Policję okazało się bezskuteczne. Wobec tego Sąd Rejonowy w Ostródzie postanowieniem z dnia 02 stycznia 2014 r. zarządził poszukiwania skazanego listem gończym (postanowienie, k. 31, akt wykonawczych o sygn. WP 343/12).

W związku z tym, że poszukiwania skazanego w skali ogólnokrajowej nie przyniosły rezultatu Sąd Okręgowy w Elblągu postanowieniem z dnia 25 kwietnia 2014 r. w sprawie II Kop 16/14 wydał Europejski Nakaz Aresztowania (postanowienie k. 11-12 akt II Kop 16/14).

W efekcie zarządzonych poszukiwań międzynarodowych w dniu 30 września 2014 r. skazany P. A. (1) został zatrzymany na terenie Niemiec. Postanowieniem z dnia 06 października 2014 r. Prokurator Generalny w D. nie wyraził zgody na ekstradycję wyżej wymienionego do Polski wskazując, że jest on również obywatelem Niemiec.

Zgodnie zaś z § 80 ust. 3 niemieckiej ustawy o międzynarodowej pomocy prawnej w sprawach karnych (IRG), ekstradycja obywatela niemieckiego w celu wykonania kary jest dopuszczalna tylko wówczas, jeżeli wyrazi on na to zgodę po pouczeniu do protokołu sędziowskiego. Takiej zgody zaś P. A. (1) nie udzielił (postanowienie k. 59 akt II Kop 16/14).

Pismem z dnia 20 listopada 2014 r. Prezes Sądu Rejonowego w Ostródzie zwrócił się do Ministra Sprawiedliwości podjęcie ewentualnych decyzji w celu wykonania wyroku dotyczącego skazanego P. A. (1) poprzez zastosowanie rozwiązań Konwencji o przekazywaniu osób skazanych sporządzonej w Strasburgu dnia 21 marca 1983 r. oraz procedury określonej w art. 2 ust. 1 Protokołu Dodatkowego do tej konwencji (pismo, k. 83 akt wykonawczych WP 343/12).

Pismem z dnia 12 grudnia 2014 r. Minister Sprawiedliwości Rzeczypospolitej Polskiej zwrócił się do Sądu Okręgowego w Elblągu o wydanie postanowienia w przedmiocie stwierdzenia prawnej dopuszczalności przekazania do wykonania w Republice Federalnej Niemiec nieodbytej w części kary 2 lat i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostródzie z dnia 20 listopada 2012 r. w sprawie o sygnaturze akt II K 868/12 wobec obywatela polskiego i niemieckiego P. A. (1).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Analiza ujawnionych w sprawie okoliczności upoważnia do stwierdzenia, że spełnione zostały przesłanki warunkujące możliwość przekazania do wykonania na terytorium Republiki Federalnej Niemiec reszty z pozostałej do odbycia kary 2 lata i 8 miesięcy pozbawienia wolności orzeczonej prawomocnie przez Sąd Rejonowy w Ostródzie w sprawie II K 868/12 wobec P. A. (1).

Zgodnie z dyspozycją art. 611 „b” § 2 kpk przekazanie orzeczenia do wykonania w państwie obcym jest niedopuszczalne, jeżeli:

1. orzeczenie nie jest prawomocne albo nie podlega wykonaniu,
2. skazany nie wyraża zgody na przekazanie,
3. skazany jest osobą określoną w art. 604 § 1 pkt 1 kpk tzn. jest obywatelem polskim albo korzysta w Rzeczypospolitej Polskiej z prawa azylu,
4. zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 604 § 1 pkt 3 i 5 kpk tzn. jeśli nastąpiło przedawnienie lub wydanie byłoby sprzeczne z polskim prawem.

W przekonaniu Sądu Okręgowego żadna z powyższych okoliczności w niniejszej sprawie nie zachodzi. Wyrok Sądu Rejonowego w Ostródzie w sprawie II K 868/12 jest prawomocny i podlega wykonaniu.

Brak zgody skazanego na przekazanie, w realiach niniejszej sprawy, nie ma jakiegokolwiek wpływu na treść rozstrzygnięcia z uwagi na treść art. 611 „e” kpk i art. 2 Protokołu Dodatkowego Konwencji o przekazywaniu osób skazanych sporządzonej w Strasburgu dnia 18.12.1997 r.

P. A. (1) posiada obywatelstwo polskie o niemieckie. W okresie odroczenia wykonania kary, a więc przed jej odbyciem, opuścił on terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (państwa skazania) udając się do Republiki Federalnej Niemiec, której jest obywatelem.

W tej sytuacji więc art. 611 „b” § 2 pkt 2 kpk zgodnie z brzmieniem art. 611 „e” kpk nie ma zastosowania.

Z kolei fakt posiadania przez skazanego obywatelstwa polskiego nie jest w tym przypadku przesłanką wykluczającą, zgodnie z art. 611 „b” § 2 pkt 3 kpk, możliwość przekazania orzeczenia do wykonania w Niemczech. Podkreślić bowiem należy, że przepis art. 611 „e” kpk posługuje się pojęciem obywatelstwa jedynie w kontekście powiązania go z państwem na którego terytorium skazany aktualnie przebywa.

Bez znaczenia pozostają inne obywatelstwa, jakie dana osoba posiada.

Literalna wykładnia normy zawartej w powyższym przepisie pozwala przyjąć, że dotyczy on również osób o podwójnym obywatelstwie, które opuściły terytorium państwa skazania i przebywają na terytorium państwa, którego są obywatelami, tak jak ma to miejsce w przypadku P. A. (1).

Brak jest także jakichkolwiek powodów do uznania, że przekazanie wykonania kary w stosunku do osoby, która nie jest wyłącznie obywatelem polskim, ale również obywatelem państwa, do którego następuje przekazanie, narusza jakiegokolwiek zasady konstytucyjne – w tym zasady równości wobec prawa i korzystania z konstytucyjnych praw i wolności. Przyjęcie takiego stanowiska uniemożliwiłoby całkowicie wykonanie prawomocnie orzeczonej kary, wobec osoby, która popełniła przestępstwo, a w obawie przed jej wykonaniem uciekła na terytorium innego państwa, którego jest obywatelem. W tym aspekcie kluczowy pozostaje fakt posiadania przez skazanego obywatelstwa niemieckiego i uregulowanie zawarte w art. 611 „e” kpk, które to nie narusza ani norm konstytucyjnych, ani ustawy w obywatelstwie a jednocześnie pozwala na przekazanie wykonania kary wobec skazanego S.C. (vide: postanowienie SA w Katowicach z dnia 02.04.2014 r. sygn. akt II Akz 171/14).

Niezależnie od powyższego Sąd Okręgowy miał na uwadze fakt, że przestępstwa stanowiące podstawę skazania w sprawie II K 868/12 Sądu Rejonowego w Ostródzie stanowią również przestępstwa w rozumieniu prawa niemieckiego, a przy tym skazanemu pozostaje do odbycia kara pozbawienia wolności w rozmiarze przekraczającym 6 miesięcy.

Spełnione więc zostały również wymogi wynikające z art. 3 ust. 1 litera a, b, c, e Konwencji o przekazywaniu osób skazanych sporządzonej w Strasburgu w dniu 21.02.1983 r.

Z wyżej przytoczonych względów Sąd Okręgowy postanowił, jak na wstępie rozstrzygając o wynagrodzeniu obrońcy z myśl obowiązujących przepisów.